

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1Csp/86/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8518201783
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Mišenková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2020:8518201783.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňa JUDr. Emília Mišenková, v sporovej spotrebiteľskej veci žalobkyne: J. T., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX V. B. XXX, právne zastúpenej: Advokátska kancelária JUDr. Vladimír Filičko, PhD., s.r.o., so sídlom Kováčska 28, 040 01 Košice - mestská časť Staré mesto, IČO: 52 253 791, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, právne zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 175,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 171,36 eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobkyňa má n á r o k na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 95,84 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 30.10.2018 sa žalobkyňa domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 175,- eur a náhrady trov konania.

2. V dôvodoch žaloby uviedla, že dňa 22.9.2009 došlo medzi žalobkyňou a žalovaným k uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX. Uvedená zmluva bola predmetom súdneho prieskumu, pričom Okresný súd Stará Ľubovňa judikoval neplatnosť tejto zmluvy, a to rozsudkom sp. zn. 2C/92/2016 zo dňa 27.4.2017, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove vydaným dňa 21.8.2018 v konaní vedenom pod sp. zn. 6Co/136/2017. V prejednávanom prípade došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného momentom prijatia platieb presahujúcich istinu úveru, z čoho vyplýva, že žalovaný sa do omeškania s vrátením bezdôvodného obohatenia dostal deň nasledujúci po dni, v ktorom prijal platbu od žalovanej na vydanie bezdôvodného obohatenia. Zároveň platí, že od doručenia vzájomného návrhu žalobkyne v konaní vedenom pred Okresným súdom Stará Ľubovňa vedenom pod sp. zn. 2C/92/2016 bol žalovaný nedobromyseľným držiteľom bezdôvodného obohatenia. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný bol najneskôr odo dňa doručenia uznesenia Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 13.10.2016 sp. zn. 2C/92/2016-136, ktorým súd pripustil zmenu žaloby, informovaný o tom, že sa na úkon žalobcu bezdôvodne obohatil o sumu 1.771,89 eur, ako i vzhľadom na to, že bezdôvodné obohatenie vydal až dňa 18.10.2018, možno vyvodiť záver, že v čase od doručenia uznesenia o zmene žaloby žalovanému do vydania bezdôvodného obohatenia žalobkyni bol žalovaný v omeškaní so splnením peňažného dlhu. Z uvedeného dôvodu si žalobkyňa uplatňuje voči žalovanému zákonný úrok z omeškania s plnením peňažného dlhu.

3. Vo veci bol dňa 20.12.2019 pod č.k. 1Csp/86/2018-55 vydaný platobný rozkaz. Proti tomuto platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, v dôvodoch ktorého uviedol, že tvrdenie žalobu o „nedobromyseľnom držiteľovi bezdôvodného obohatenia“ nemá oporu v žiadnej skutkovej alebo právnej okolnosti, nakoľko o povinnosti uhradiť žalobkyni sumu 1.771,89 eur bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.8.2018 a nie dorúčením vzájomného návrhu žalobkyně v konaní vedenom pod sp. zn. 2C/92/2016. Ustanovenie § 458 ods. 2 Občianskeho zákonníka ako predpoklad vydania úžitkov z bezdôvodného obohatenia predpokladá, že subjekt, ktorý získal obohatenie, nekonal dobromyseľne. Vznik nároku na vydanie úžitku je teda podmienený výlučne nedobromyseľným konaním. Ak obohatený subjekt ale postupoval s ohľadom na všetky okolnosti v dobrej viere tak, že voči nemu uplatnený nárok dôvodný nie je, potom nemožno uvažovať o jeho nedobromyseľnom konaní, ktoré je predpokladom pre uplatnenie nároku podľa § 458 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zo strany žalobcu ide o nedôvodný postup vykazujúci znaky šikanózneho konania, kedy žalobca namiesto uplatňovania požiadavky na zaplatenie úroku z omeškania spolu s uplatnením nároku na zaplatenie sumy 1.771,89 eur bez akéhokoľvek dôvodu postupuje spôsobom spočívajúcim v separátnom podávaní žalôb, pričom z podanej žaloby nevyplýva žiadny vecný a objektívne jestvujúci dôvod postupu žalobcu. Žalovaný preto namieta uplatňovaný nárok s tým, že spôsob jeho uplatnenia je v rozpore s § 3 Občianskeho zákonníka a čl. 5 a táto skutočnosť predstavuje samostatný dôvod (popri vyššie uvedených) na zamietnutie žaloby.

4. Keďže žalovaný podal proti platobnému rozkazu včas vecne odôvodnený odpor, súd uznesením č.k. 1Csp./86/2018-75 zo dňa 16.1.2020 platobný rozkaz Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 20.12.2019 sp. zn. 1Csp/86/2018-55 zrušil.

5. K odporu žalovaného podala žalobkyňa vyjadrenie, v ktorom uviedla, že tvrdenie žalovaného, že žalovanému vznikla povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie až právoplatnosťou rozhodnutia Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 2C/92/2016 zo dňa 27.4.2017, vychádza z nesprávneho posúdenia okamihu vzniku povinnosti vydania bezdôvodného obohatenia. Moment, kedy sa žalovaný bezdôvodne obohatil, je v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka momentom vzniku práva žalobcu na bezdôvodné obohatenie. Vo vzťahu k tvrdeniu žalovaného, že záver žalobcu o nedobromyseľnom charaktere žalovaného nemá oporu v žiadnej skutkovej alebo právnej okolnosti, uviedla, že naopak, tento záver je skutkovými a právnymi okolnosťami jednoznačne preukázaný. Nedobromyseľnosť žalovaného je podľa názoru žalobkyně v prvom rade odôvodnená tým, že žalovaný ako profesionál, ktorého hlavným predmetom podnikateľskej činnosti je poskytovanie úverov a pôžičiek spotrebiteľov, musí poznať zákonnú úpravu procesu uzatvárania zmlúv, ako i úpravu týkajúcu sa spotrebiteľských zmlúv. Žalovaný už v čase uzatvárania zmluvy so žalobkyňou si musel byť vedomý toho, že zmluva o úvere nie je uzavretá v súlade s právnymi predpismi a že neobsahuje obligatórne náležitosti. Bezúročnosť a bezpoplatkovosť, prípadne neplatnosť zmlúv o úvere žalovaného bola navyše judikovaná stovkami rozhodnutí všeobecných súdov SR, ktoré boli dostupné už v čase, kedy od žalobcu prijímal plnenia nad rámec istiny úveru, ktorý jej poskytol a ktoré museli byť z uvedeného dôvodu žalovanému známe. Skutočnosť, že bol žalovaný nedobromyseľný, konštatoval aj samotný Okresný súd Stará Ľubovňa v konaní vedenom pod sp. zn. 2C/92/216 zo dňa 27.4.2017, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 6Co/136/2017. Čo sa týka tvrdenia žalovaného, že žalobca postupuje pri uplatňovaní svojich práv šikanózne, ide o absurdné tvrdenie. Žalobca výzvou zo dňa 15.10.2018 požiadal žalovaného o dobrovoľnú úhradu úrokov z omeškania a zároveň ho upozornil, že v prípade, ak nedôjde k dobrovoľnej úhrade úrokov z omeškania, žalobca si uplatní tento nárok samostatnou žalobou. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca v snahe predísť vzniku ďalších zbytočných nákladov a ďalších zbytočných sporov, ktoré by zaťažovali všeobecné súdy, snažil sa o mimosúdne vyriešenie veci, ktoré bolo zmarené neochotou žalovaného. V neposlednom rade žalobca poukázal na nekalý postup žalovaného, ktorý sa napriek ustálenej súdnej praxi, týkajúcej sa nedostatkov zmlúv žalovaného a napriek vedomosti o bezdôvodnom obohatení žalovaného, dlhú dobu bránil vydaniu bezdôvodného obohatenia žalobcovi a teraz sa bráni vydaniu ďalšieho zákonného nároku žalobcu v podobe nároku na úhradu úrokov z omeškania.

6. Na vyjadrenie žalobcu reagoval žalovaný podaním zo dňa 18.3.2020, v ktorom uviedol, že z podania žalobcu nevyplýva jediný dôvod, pre ktorý žalobca požiadavku na úrok z omeškania neuplatnil v pôvodnom konaní. Tvrdenie žalobcu, že žalovaný sa stal nedobromyseľným držiteľom bezdôvodného obohatenia tým, že sa dozvedel, že žalobca si voči nemu uplatňuje nárok na jeho vydanie, je po skutkovej i právnej stránke mylné a účelové. O povinnosti uhradiť žalobcovi sumu 1.771,89 eur bolo právoplatne

rozhodnuté rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.8.2018 a nie doručením vzájomného návrhu žalobkyne v konaní vedenom pod sp. zn. 2C/92/2016. Ustanovenie § 458 ods. 2 Občianskeho zákonníka ako predpoklad vydania úžitkov z bezdôvodného obohatenia predpokladá, že subjekt, ktorý získal obohatenie, nekonal dobromyseľne pri konaní, ktoré predchádzajúce vzniku obohatenia. Toto je úplne jednoznačné z textu zákona „pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne.“ Zákon v uvedenom ustanovení upravuje časovú postupnosť - nedobromyseľnosť konania a na základe toho získané bezdôvodné obohatenie. Z pohľadu zákona je irelevantné pre dobromyseľnosť doručenie výzvy na jeho vydanie. Žalovaný trvá na námietke, že postup žalobcu má znaky šikanózneho konania, kedy žalobca namiesto uplatňovania požiadavky na zaplatenie úroku z omeškania spolu s uplatnením návrhu na zaplatenie sumy 1.771,89 eur bez akéhokoľvek dôvodu postupuje spôsobom spočívajúcim v separátnom podávaní žalôb, pričom z podanej žaloby nevyplýva žiadny vecný a objektívne jestvujúci dôvod postupu žalobcu.

7. Podľa § 297 veta druhá písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur.

8. Podľa § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiadala, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

9. S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia, súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, keďže ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu je 175,- eur. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu dňa 18.5.2020. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 11.6.2020, bez prítomnosti strán sporu, resp. ich zástupcov.

10. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom a žalovaným, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo namietané, ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné, či neúčelné a zistil tento skutkový stav:

11. Medzi žalobkyňou a žalovaným bola dňa 18.9.2009 uzatvorená úverová zmluva, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyňi ako dlžníkovi úver vo výške 896,24 eur, avšak skutočne jej bola vyplatená suma vrátane revolvingov suma 515,31 eur. Žalobkyňa na úver zaplatila spolu sumu 2.289,20 eur. Okresný súd Stará Ľubovňa rozsudkom sp. zn. 2C/92/2016 zo dňa 27.4.2017 rozhodol, že žalovaný je povinný, z titulu bezdôvodného obohatenia, zaplatiť žalobkyňi sumu 1.771,89 eur do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku a náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd tak rozhodol po tom, čo po podaní vzájomnej žaloby žalobkyne uznesením č.k. 2C/92/2016-138 pripustil zmenu žaloby tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi sumu 1.771,89 eur do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. V tomto rozsudku súd konštatoval, že úverová zmluva nemá náležitosti požadované zákonom č. 258/2001 Z.z. a absenciu týchto údajov zákon č. 258/2001 Z.z. sankcionuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda dlžník je povinný vrátiť veriteľovi iba sumu, ktorá mu bola poskytnutá. Keďže žalobkyňa bola povinná žalovanému vrátiť iba sumu, ktorú skutočne obdržala, ak žalovaný prijal plnenie vo vyššej sume ako poskytol žalobkyňi, na jej úkor sa bezdôvodne obohatil. Uvedený rozsudok bol potvrdený rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/136/2017 zo dňa 21.8.2018. Následne žalovaný dňa 18.10.2018 vydal žalobkyňi bezdôvodné obohatenie v určenej sume, t.j. 1.771,89 eur. Žalobkyňa výzvou zo dňa 15.10.2018 požiadala žalovaného aj o úhradu úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z výšky súdom priznaného bezdôvodného obohatenia, keďže mala za to, že ide o zákonný nárok žalobkyne. Žalovaný požadované úroky z omeškania žalobkyňi nevyplatil s odôvodnením, že ani v jednom z rozsudkov nie je priznaný nárok na úhradu úrokov z omeškania.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

12. Podľa § 451 ods. 1, 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

13. Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

14. Podľa § 458 ods. 1, 2 OZ, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada. S predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne.

15. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

16. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

17. Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania, po právnom posúdení veci v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení, dospel súd k záveru, že žalobkyňa sa v prejednávanej veci oprávnene domáha voči žalovanému zaplata úrokov z omeškania, zo sumy 1.771,89 eur, ktorá jej bola dňa 18.10.2018 vyplatená žalovaným z titulu bezdôvodného obohatenia na základe rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 2C/92/2016 zo dňa 27.4.2017, potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/136/2017 zo dňa 21.8.2018.

18. Z obsahu spisového materiálu je nepochybné, že na základe úverovej zmluvy zo dňa 18.9.2009 poskytol žalovaný žalobkyni sumu 515,31 eur a žalobkyňa zaplatila sumu 2.287,20 eur a že vyššie špecifikovanými súdnymi rozhodnutiami bolo vyslovené, že vzhľadom na absenciu zákonom č. 258/2001 Z.z. požadovaných údajov je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov a preto plnenie nad sumu 515,31 eur predstavuje v zmysle § 451 ods. 2 Obč. zák. plnenie bez právneho dôvodu, ktoré je žalovaný v zmysle § 451 ods. 1 Obč. zák. povinný žalobkyni vydať. Na základe uvedených rozsudkov žalovaný vydal žalobkyni bezdôvodné obohatenie v sume 1.771,89 eur dňa 18.10.2018. Žalobkyňa si v tomto konaní uplatnila len nárok na kapitalizovaný úrok z omeškania odo dňa 27.10.2016, t.j. odo dňa nasledujúceho po dni doručenia uznesenia Okresného súdu v Starej Ľubovni zo dňa 13.10.2016 sp. zn. 2C/92/2016-138, ktorým sud pripustil zmenu žaloby a žalobca bol informovaný o tom, že sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil, a to do dňa, 18.10.2018, kedy jej žalovaný bezdôvodne obohatenie vydal.

19. Charakteristickou črtou úrokov z omeškania je ich akcesorická povaha. Občiansky zákonník považuje v ustanovení § 121 ods. 3 úroky z omeškania za príslušenstvo pohľadávky. Nárok na úroky z omeškania vzniká bez ohľadu na to, čo spôsobilo omeškanie veriteľa, ak sú splnené zákonné podmienky, omeškanie dlžníka, povinnosť platiť úroky z omeškania nastane priamo zo zákona.

20. Na základe vyššie uvedeného dospel súd k záveru, že pokiaľ hore uvedenými súdnymi rozhodnutiami bolo judikované, že žalovaná sa bezdôvodne obohatila na úkor žalobkyne a na ich základe žalovaná dňa 18.10.2018 žalobkyni bezdôvodné obohatenie vydala, má žalobkyňa v zmysle § 517 ods. 2 OZ, aj nárok na zaplata úrokov z omeškania, vzniklých pri omeškaní s plnením tohto peňažného záväzku. Pre určenie začiatku omeškania žalovaného je potrebné považovať zmenu žaloby uskutočnenú žalobkyňou, v ktorej si uplatnila nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému v sume 1.771,89 eur v spojení s uznesením Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 2C/92/2016-138 zo dňa 13.10.2016, ktorým súd pripustil zmenu žaloby v žalobkyňou požadovanom znení. Z uvedeného uznesenia žalovaný zistil, že žalobkyňa si voči nemu uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a v akej výške. Toto uznesenie bolo žalovanému doručené dňa 11.11.2016, teda odo dňa nasledujúceho po dni doručenia tohto uznesenia, až do dňa vydania bezdôvodného obohatenia (18.10.2018) je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania (kapitalizovaný) vo výške 171,36 eur.

21. Žalobkyňa požadovala zaplata kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 175,- eur, majúc za to, že uznesenie o zmene žaloby bolo doručené žalovanému dňa 26.10.2016. Z návratky doručenky, ktorým žalovaný potvrdil prevzatie uznesenia Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 2C/92/2016-138 však vyplýva, že uvedené uznesenie si žalovaný prevzal dňa 11.11.2016. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť

boli žalobkyni priznané úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po prevzatí uznesenia o zmene žaloby žalovaným, t.j. od 12.11.2016 do 18.11.2018, čo predstavuje sumu 171,36 eur. V prevyšujúcej časti nárok žalobkyne na zaplatenie úroku z omeškania v sume 3,64 eur (za obdobie od 27.10.2016 do 11.11.2016) ako nedôvodný zamietol.

22. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP.

23. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala voči žalovanému zaplata sumy 175,- eur, súd zaviazal žalovanú zaplatiť jej sumu 171,36 eur. Žalobkyňa tak bola v konaní úspešná v rozsahu 97,92 % a žalovaný v rozsahu 2,08 %. Preto súd priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 95,84 % (rozdiel medzi úspechom žalobkyne a úspechom žalovaného, t.j. 97,92 - 2,08) tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.